

YENİ ARALIK | NEW SPACE

15 - 31 Aralık / December 2017

<http://www.galerisoyut.com.tr/yeni-aralik-2017>

YEŞİM DERELİ

Kendinin özetini kurma becerisine sahip olamayan bir insan olmakla beraber, başkaları onun nasıl olduğunu bilsinler kısmından yana oldu hep. Kendi halinde, kendi kabuğunda..

Evveliyattan gelen el becerisi ve ortaya atılan çoğu komik yaratıcı fikirlerin sahibi olma birikimi (kafada şimşek çakma efekti eşliğinde) yaklaşık bir yıl önce kabından taşmaya başladı. Tam da o zaman "İşte bu zaman mı acaba?" derken, Yeşim Dereli'nin "Dur bakalım ben ne yapabiliyorum?" merakı, Buckethead (Brian Patrick Carroll) ile tanışmasıyla birlikte kontrol edilemez oldu.

İlk denemelerde Cin Ali'den hallice başlayıp, Buckethead Pike'lerinin da dürtüsüyle içinde tutamadığı duygu karmaşasını yansıttığı resimlerine gelen ilk yorumlar; babasının "Yavrum niye böyle acayip acayip şeyler yapıyorsun?" una, annesinin ise "Kızım biraz da manzara çizsene." tavsiyelerine kadar vardı.

Gördüğü anların, hissettiği duyguların, fark etmediği halde akılda kalanların "Somutu olsa da elimizde keşke!" dediklerinin halleri bu resimler ve hissedebildiği müddetçe de var olacaklar.

Along with being a person who does not have the ability to build her own summaries, she always favor the others knowing how she is. In her own, in her shell.

Saving of the ownership of most of the funny creative ideas that came out and the handicraft flood away from its pot with a sudden and striking realization about a year ago. Just then, while "is it the time" questions were preoccupying her mind, Yeşim Dereli's "let me see what i can really do" curiosity grew into an uncontrollable situation after becoming acquainted with Buckethead (Brian Patrick Carroll).

The paintings starting with "stickman-ish" trials turned into the paintings she reflected her ambivalence which she couldn't hold inside due to the impact of the stimulations of Buckethead Pikes. Earlier feedbacks came from her father telling "Why are you making such lamer things, my chuck?" and even her mother advising "You'd better draw some landscapes."

These paintings are the forms of the moments she see, the feelings she feel and most; "If only I had the concrete of this!" moments of the things which stuck in her mind even she hadn't realised when she lived them. And they will exist as long as she can feel.

<http://www.galerisoyut.com.tr/yeni-aralik-2017>

Yıldızevler Mah. Şehit Mustafa Doğan Cad. 82/A-B Galeri Soyut, Yıldız, Çankaya, Ankara, 06550, Türkiye

+90 312 438 86 70 ● +90 532 550 99 94

www.galerisoyut.com.tr ● instagram.com/galerisoyut ● facebook.com/galerisoyut ● info@galerisoyut.com.tr